

Jesus var ikke en tøffelhelte

Af Poul Joachim Stender, sognepræst i Kirke Saaby og Kisserup sogne

Kønnene er ved at forsvinde

Danske mænd er nogle tøffelhelte. Sexologerne kan berette, at forskellene mellem kønnene udlig- nes og langsomt er ved at forsvinde. Mænd tilpasser sig kvinderne. Flere og flere mænd begynder at gå til kurveflet og knibeøvelser i FOF. Det er fint, at de fleste mænd tager ansvar for både afkom og husholdning. Men efterhånden passer mændene så meget børn, vasker så meget tøj og er blevet så forstående over for deres partner, at kvinden er begyndte at kede sig i deres selskab.

Modspil fremmer kærligheden

I ethvert forhold har man brug for et modspil. Hvis man ikke ønskede at blive modsagt, kunne man have fundet sammen med en hamster. En hamster kan ikke finde på at lægge en seddel på ens hovedpude, hvor der står: »Jeg er skredet, baby«. Til en hamster kan man også fortælle sine dybeste hemmeligheder uden at frygte, at det en dag vil blive brugt mod en. I et forhold har man brug for en partner, der har sine meningers mod. Det er ikke æggende at være gift med en eftersnakker eller tøffelhelte, der aldrig nogensinde vover konfrontationen. Mange ægtepar kommer med årene til at ligne hinanden. Men Gud skabte os mennesker forskelligt. Og hvis man prøver at lave hinanden om i sit eget billede, bliver det intet andet end noget skaberi.

*»Det er klart, at mange mænd holder sig væk fra kirken.
Den er blevet meget feminin.«*

Folkekirken er for feminin

Det er klart, at mange mænd holder sig væk fra kirken. Den er blevet meget feminin. På mange måder er det gået folkekirken, som det er gået børnehaverne og skolerne. Kvinderne har overtaget, og de gør det også bragende godt. Men de fleste mænd har nu engang en anden natur end kvinderne. Små drenge i børnehaverne vil hellere dræbe skrubbudser med bue og pil end sidde med i en rundkreds til sanglege. Drengene i folkeskolen kan bedre indøve lærdom gennem vilde lege end sidde på en stol bag et skolebord. Og i folkekirken er der mange mænd, der synes det bliver for sødt og for blødt at gå i kirke og til kirkelige arrangementer.

Jesus var en mand

Jesus var ikke en man, et intetkønsvæsen, da han kom til verdenen i stalden i Betlehem. Han var en mand med alt, hvad der hører til en mands natur. Han blev kaldt fråser og dranker, fordi han holdt af måltidets glæder. Og uden tvivl har han været glad for kvinder. I al fald omgives han af masser af kvinder. Fordi Jesus er syndfri, er det ikke ensbetydende med, at han er kønsfri. Han besidder de bløde værdier, der normalt tillægges kvinder. Det er de sider, der oftest peges på i kirken til gudstjenesterne. På Oliebjerget brister han i gråd, da han forudser Jerusalems ødelæggelse. Det samme sker, da han står ved Lazarus' grav. Men det viser bare, at rigtige mænd er i stand til at græde. Men han har også masser af sider, som traditionelt tillægges mænd. Kort tid før han arresteres og dømmes til døden, vælter han handelsboderne i Herodes den Stores tempel. Der er han en action-helt som Arnold Schwarzenegger. Da han er ude at sejle i en voldsom storm på Genezareth sø, sover han den modige mands søvn midt i voldsom bølgegang. Han er ikke bange for at opholde sig i ørkenen i Judæa i 40 dage og tage kampen op mod Djævlen selv. Og der er enormt med maskuline hormoner i Guds søn, da han går på Genesaret sø. Men den side af Jesus er stærkt undertonet.

»Men mænd vil også gerne have en maskulin Frelser ... «

Evangeliet skal også forkyndes maskulint

I kirken tales der mest om blødhed, kærlighed, sagtomdighed, ydmyghed. Alt sammen vidunderlige og vigtige begreber. Men mænd vil også gerne have en maskulin Frelser, der med råstyrke, mod, dristighed, gå-på-mod og udholdenhed kæmper for Guds rige. Og tiden er inde til også at pege på den side. Der kan, med et godt, solidt tag i de bibelske beretninger, laves nogle stærke, maskuline fremstillinger af Jesus. Alt behøves ikke at hviskes, danses og mediteres ind i menigheden.